

A photograph of a wooden boardwalk path winding through a dense forest of birch trees. The path is made of light-colored wooden planks and features several sets of wooden steps. The ground is covered with fallen brown leaves. The birch trees have characteristic white bark with dark, horizontal lenticels and some peeling areas. The lighting suggests it's either early morning or late afternoon, casting long shadows.

Dabas parks “Piejūra” Rīgā

Teksts
INETA PLIKŠA, MARITA NIKMANE

Korektore
ANITRA PĀRUPE

Foto
INETA PLIKŠA, KASPARS GOBA,
KARLIS KALVIŠKIS, BRIGITA LAIME,
ALDA NIKODEMUSA, VIESTURS VINTULIS

Kartes shēmas
MĀRTIŅŠ PĒTERSONS

Dizains
SOLVITA OZOLA

Druka
MCĀBOLS

Izdevums sagatavots projekta
LIFE2002NAT/LV/8498
“Piekrastes biotopu aizsardzība
un apsaimniekošana Latvijā” ietvaros.

Projekta mērķis ir Eiropas Savienības
aizsargājamo piekrastes biotopu
saglabāšana Latvijā.

Informāciju par dabas parku var saņemt

Rīgas domē, <http://www.riga.lv>,
Rīgas domes Vides departamenta Dabas aizsardzības nodaļā, tālr. 7012965,
Kurzemes rajona izpilddirekcijā, tālr. 701 2385, 701 2358,
Ziemeļu rajona izpilddirekcijā, tālr. 7026601, 7026602,
Rīgas pašvaldības aģentūrā “Rīgas meža aģentūra”, tālr. 7012553,
Rīgas vides centrā “Agenda 21”, tālr. 7012996,
Dabas aizsardzības pārvalde, tālr. 7509545, <http://www.dap.gov.lv>,
Lielrīgas reģionālajā vides pārvalde, tālr. 7084278,
Projekta “Piekrastes biotopu aizsardzība un apsaimniekošana Latvijā”
mājas lapā <http://piekraste.daba.lv>.

Izmantotie literatūras avoti

Dabas lieguma “Daugavgrīva” dabas aizsardzības plāns 2004.–2009. gadam. 2004.
SIA “Estonian, Latvian & Lithuanian Environment”.
Dabas lieguma “Vakarbuļi” dabas aizsardzības plāns 2004.–2009. gadam. 2004.
SIA “Estonian, Latvian & Lithuanian Environment”.
Dabas parka “Piejūra” dabas aizsardzības plāns 2004.–2015. gadam. 2004.
Latvijas Universitātes Bioloģijas fakultāte.
Daugavgrīva un Bolderāja arhīva materiālos 13.–20. gs. (izstādes katalogs). 1998.
Latvijas Valsts vēstures arhīvs.
Enciklopēdija Rīga. 1988. Galvenā enciklopēdiju redakcija, Rīga.
Ieteikmes uz vidi stratēģiskā novērtējuma vides pārskats Rīgas attīstības plānam
2006.–2018. gadam. 2005. Rīgas vides centrs “Agenda 21”.
Latviešu konversācijas vārdnica, 2. sēj. 1927.–1928. A. Gulbja apgāds, Rīga.
Latviešu konversācijas vārdnica, 3. sēj. 1928.–1929. A. Gulbja apgāds, Rīga.
Latviešu konversācijas vārdnica, 13. sēj. 1935.–1936. A. Gulbja apgāds, Rīga.
Latvijas Enciklopēdija, 2. sēj. 2003. SIA “Valērija Belokonja izdevniecība”.
Petriņš A. 2005. Atskaite par Piejūras dabas parka Mangaļslas teritorijā konstatētajām
Latvijas Republikas īpaši aizsargājamām putnu sugām un Eiropas Savienības
aizsargājamām putnu sugām un šo sugu dzīvotnēm (nepublicēts).
Pope A. 2005. Rīgas galvenā nomale, Rīga, Zelta grauds.
Projekta “Sikspārņu sugu monitorings” 2003./2004. gada atskaite.
Latvijas Lauksaimniecības universitāte, Veterinārmedicīnas atbalsta fonds. 2004.
Jelgava, 23 lpp.
Vimba E. Mutisks ziņojums. 2006.
Vintulis V. Mutisks ziņojums. 2005.

IEVADS

Rīgas pilsētā ir saglabājusies unikāla dabisko jūras piekrastes biotopu daudzveidība – pelēkās un baltās kāpas, smilšainas pludmales, pļavas, priežu un jauktu koku meži, niedrāji. Piekraste ir patvērums daudzām augu un dzīvnieku sugām, arī retām un izķīdošām. Jūras piekrastei raksturigās dabas saglabāšanai un aizsardzībai Rīgas pilsētā ir izveidota īpaši aizsargājama teritorija – dabas parks “Piejūra”.

Dabas parks pārstāv ne tikai dabas un kultūrvēsturiskās vērtības, bet ir arī vieta pilsētas iedzīvotāju un viesu atpūtai, izglītošanai un audzināšanai. Plašas smilšainās pludmales Bullusalā un Vecāķos ir ļoti iecienītas sauļošanās un pastaigu vietas. Piekraistes mežos rīdzinieki lasa ogas un sēnes, sporto. Dzīvības procesu norises dabas parkā ir arī izpētes un izziņas avots skolēniem. Jūra, kāpas un gleznainās meža ainavas sniedz emocionālu un estētisku baudījumu.

Palielinoties apbūves blīvumam un pieaugot vides piesārņojumam Rīgā un tās tuvākajā apkārtnē, īpaši aktuāla ir kļuvusi vērtīgo dabisko piekrastes biotopu saglabāšana, atjaunošana un aizsardzība.

DABAS PARKS "PIEJŪRA"

RĪGAS LĪCIS

Dibināts 1962. gadā teritorijā no Vecākiem līdz Gaujas grīvai.

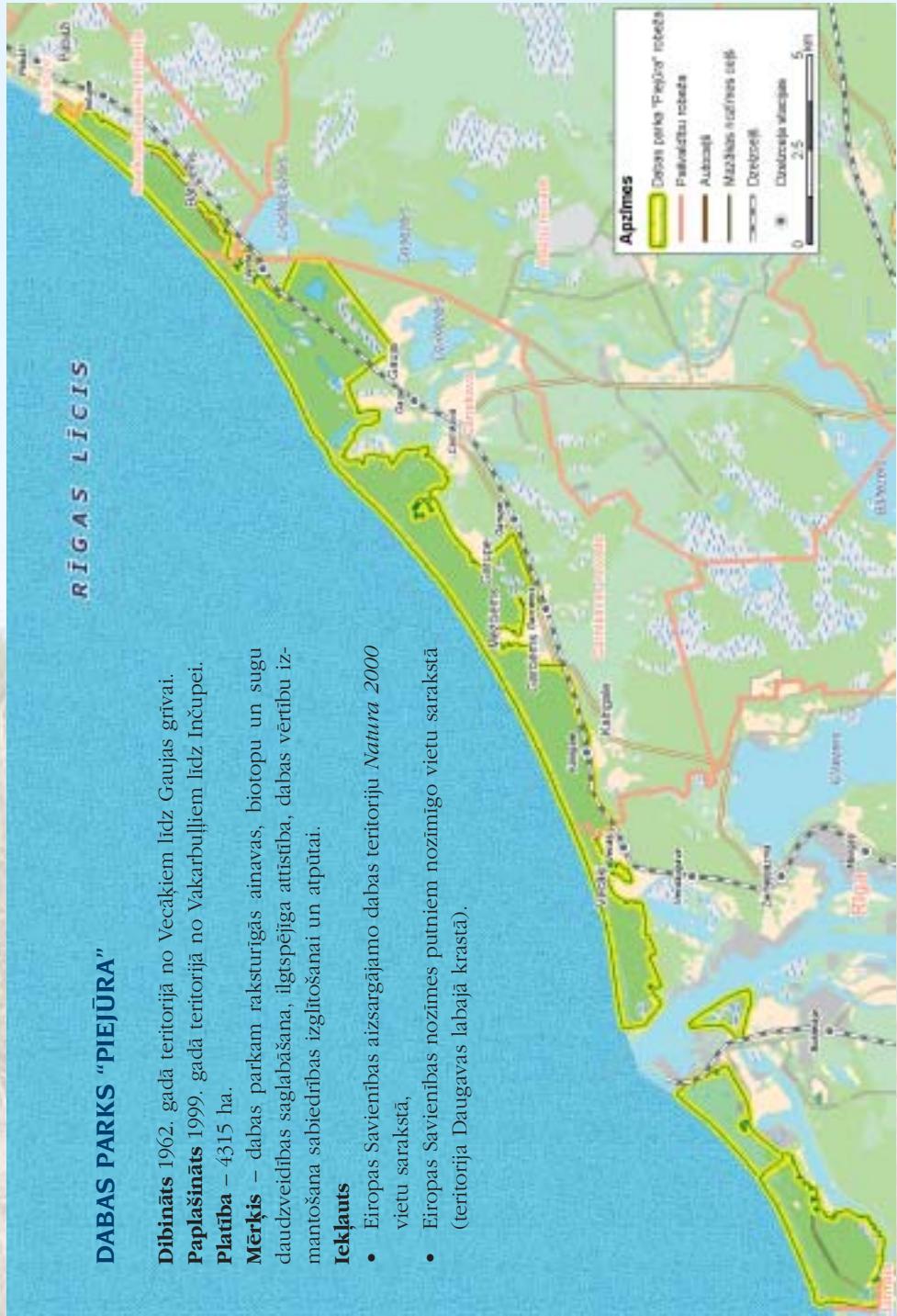
Paplašināts 1999. gada teritorijā no Vakarbuļļiem līdz Inčupei.

Platība – 4315 ha.

Mērķis – dabas parkam raksturīgās ainavas, biotopu un sugu daudzveidības saglabāšana, ilgspējīga attīstība, dabas vērtību izmantošana sabiedrības izglītošanai un atpūtai.

Iekļauts

- Eiropas Savienības aizsargājamo dabas teritoriju *Natura 2000* vietu sarakstā,
- Eiropas Savienības nozīmes putniem nozīmīgo vietu sarakstā (teritorija Daugavas labajā krastā).

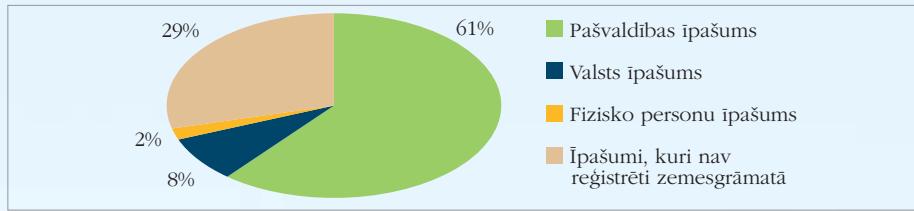

DABAS PARKS "PIEJŪRA" RĪGĀ

DABAS PARKS “PIEJŪRA” RĪGĀ

Dabas parks Rīgā atrodas Rīgas liča piekrastē no Lielupes ietekas jūrā līdz Carnikavas novada robežai (skatit kartes 2., 3. lpp.).

Zemju īpašnieki un lietotāji dabas parkā “Piejūra” Rīgā pēc Valsts zemes dienesta 2002. gada kadastrālās informācijas un Rīgas domes Zemju pārvaldes 2006. gada datiem

TERITORIJAS FIZISKI GEOGRĀFISKAIS RAKSTUROJUMS

Dabas parks “Piejūra” Rīgā atrodas Rīgas liča dienvidu daļā Piejūras zemienē un aizņem šauru (0,3–2 km) krasta joslu no Lielupes ietekas līdz Rīgas pilsētas un Carnikavas pagasta administratīvajai robežai.

Teritorijas veidošanās

Teritorijas veidošanās ir saistīta ar izmaiņām lielo upju – Daugavas un Lielupes tecējumā. To ietekmējuši arī cilvēki, padziļinot upju gultnes, ceļot molus un hidrotehniskas būves.

Daugavgrīvas jeb Buļļu sala (garums 8,5 km, platums 1–2 km) ir lielākā sala Rīgas pilsētā.

Apmēram pirms 500 gadiem Buļļu salas vietā bija šaura, vairāku simtu metru plata smilšu strēle. Tā sākās tagadējā Jūrmalas pilsētā un ietvēra Vakarbuļļu un Ritabuļļu kāpu joslu, Daugavgrīvas cietoksnī un Mangaļu pussalas augstāko daļu līdz Vecdaugavas attekai. Daugava ietecēja jūrā Vecāķu rajonā. Lidztekus šai ietekai 1567. gadā izveidojās jauna – rietumu ieteka, kas strauji padziļinājās un ar laiku kļuva par Daugavas galveno gultni. Veco, aizsērējušo gultni nosauca par Vecdaugavu.

Salas veidošanos ir ietekmējusi arī Lielupe, kas līdz 17. gadsimta beigām ietecēja Daugavā pa Buļļupes gultni. 1755.–1757. gadā, kad Lielupe pavasara palos pie Vakarbuļļiem pārrāva šauro smilšu joslu tagadējās ietekas rajonā, izveidojās Daugavgrīvas sala. Laika gaitā vecā Lielupes gultne (tagadējā Buļļupe) sašaurinājās.

Mangaļu pussala atrodas starp Daugavu, Vecdaugavu un jūru. Tā ir zems jūras un Daugavas sanesto smilšaino nogulumu līdzenuums. Mangaļu sala ir radusies lielajos pavašara palos 16. gadsimta otrajā pusē, kad Daugava pārrāva garo Buļļu salu. Vecajai Daugavas gultnei – Vecdaugavai aizsērējot, 17. gadsimtā izveidojās Mangaļu pussala. Pussalas lielākā daļa ir iekļauta dabas parkā “Piejūra”.

Milestības saliņas sauszemes platība ir aptuveni 0,6 km². Sala sākusi veidoties 19. gadsimta otrajā pusē, līdz ar Daugavas gultni regulējošo dambju izbūvi uzkrājoties sanestajiem smilšu un dūpu materiāliem. Sala ir zema, purvaina, ar aizaugošiem ezeriņiem un ličiem. Tāpat kā sala, arī tās nosaukums ir visai jauns un radies droši vien tāpēc, ka Bolderājas iedzīvotāji un cietoksnī mītošie karavīri salu izmantojuši romantiskām pastaigām.

Reliefs

Dabas parka zemākā daļa atrodas 0,3–1,5 m virs jūras līmeņa (m vjl). Pauguraino kāpu grēdu augstums ir 2,5–17 m vjl. Augstākā kāpa ir Vaļņa kāpa Vecāķos (18,9 m vjl.).

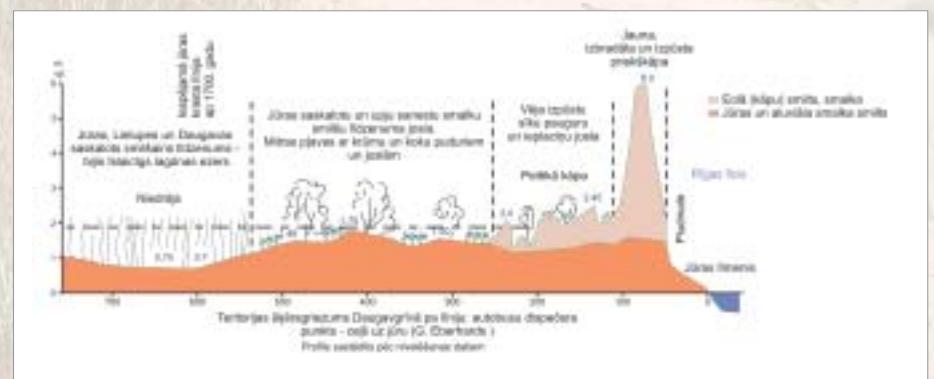
Daugavgrīvas salas piekrastes joslā iepreti Vakarbuļļiem un Ritabuļļiem ir atpūtai piemērōta smalku smilšu pludmale ar ievērojamu smilšu pienesumu. Salas ziemeļaustrumos pludmale kļūst šaurāka (10–20 m) un stāvāka. Vētru laikā smilts no tās tiek noskalotas un pēc tam no jauna sanestas salas centrālās daļas pludmalē. Tās platums ir no 40 m līdz pat 80 m.

Priekškāpu josla stiepjas gar visu Daugavgrīvas salas krastu, mainās tikai tās platums un augstums (2–6 m vjl.). Salas vidusdaļā vērojama kāpu pastiprināta veidošanās un pa-plašināšanās līdz 90 m.

Priekškāpas un pludmali postoši ietekmē stipras vētras. 2001. gadā un 2005. gadā pilnīgi tika noskalota priekškāpu josla salas austrumu daļā un 2005. gada janvārī gandrīz visa dabas parka zemākā daļa Daugavgrīvā applūda.

Priekškāpas, kurās jaunas smilts vairs netiek uzpūstas, pārvēršas pelēkajās kāpās. Pēlēko kāpu augstums Daugavgrīvas salā sasniedz 5–6 m vjl.

Daugavgrīvas salas rietumu daļā aiz priekškāpu joslas stiepjas zema, līdz 200 m plata josla ar sīkiem kāpu pauguriem un slapjām iepļakām. Tai raksturīgas jauktas alkšņu un bērzu audzes. Zemā josla austrumu virzienā paplašinās plašās niedru audzēs ar sekliem ezeriņiem.

Arī dabas parka teritorijai Vakarbuļļos ir raksturīgas zemas applūstošas pļavas un niedrāji ar aizaugošiem ezeriņiem.

Mangaļu pussalā pludmales platums ir 15–30 m. Aptuveni divu kilometru garā posmā no mola priekšķapu josla ir labi izteikta, apaugusi ar kāpu graudzālēm. Tās augstums ir 2,5–3,5 m.

Plašāko, ar mežu apaugušo daļu Mangaļu pussalā aizņem viļņots līdzenums ar atsevišķiem nelieliem kāpu pauguriem. Starp šo līdzenumu un priekšķapām pussalas rietumu daļā plešas pazeminājumu josla, kurā gruntsūdens līmenis ir tuvu zemes virspusei. Šī josla iezīmē senās jūras krasta liniju. Laika gaitā pēc Daugavas gultnes regulēšanas darbiem šī teritorija ar smilšu strēlēm un kāpu joslu ir atdalījusies no seklūdens joslas. Tai raksturīgas alkšņu, bērzu un priežu audzes. Pavasaros šī teritorija applūst.

Vecākiem raksturīga plata pludmale (40–70 m). Mūsdienās tā ir labiekārtota iedzīvotājā atpūtai.

2005. gada janvāra vētra Daugavgrīvas salas austrumu daļā noskalojā priekšķapu joslu.

Pēc spēcīgām vētrām Vakarbuļļos applūst arī meža teritorija (pēc 2005. gada janvāra vētras).

KULTŪRAS PIEMINEKĻI UN APSKATES OBJEKTI

Gadsimtu ritējumā jūras piekraste Rigā ir pieredzējusi dažādas pārmaiņas. Te vienieti sakopotas Zviedrijas un cariskās Krievijas valdišanas laikā, Latvijas brīvvalsts pastāvēšanas pirmajā periodā un padomju okupācijas gados tapušās būves. Šīs dabas parka un tā tuvākās apkārtnes kultūrvēstures būves ir interesanti apskates objekti.

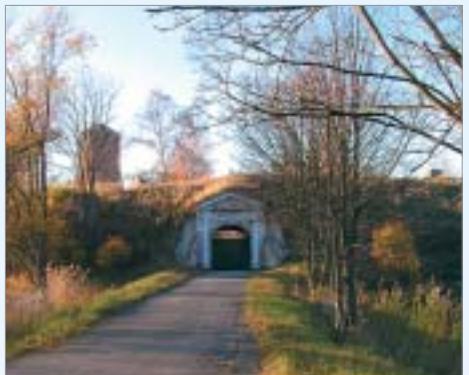
Daugavgrīvas cietoksnis

Rīgas attīstībā ļoti svarīga nozīme bijusi Daugavgrīvas cietoksnis. Rakstos Daugavgrīva pirmo reizi minēta 1205. gadā, kad senās Daugavas gultnes labajā krastā ar bīskapa Alberta svētību tika likti pamati nocītinātam klosterim, kuru nosauca par vecās Daugavgrīvas cietoksnī. Šis cietoksnis zaudēja savu militāri strategisko nozīmi 16. gadsimtā, jo Daugava bija izlauzusi sev jaunu ceļu uz jūru, un vecā Daugavas gultne (Vecdaugava) aizsērēja. Par vecā cietokšņa eksistenci mūsdienās liecina zemes valņi dabas liegumā "Vecdaugava" pie Skanstnieku mājām. Šiem valņiem ir piešķirts arheoloģiskā pieminekļa statuss.

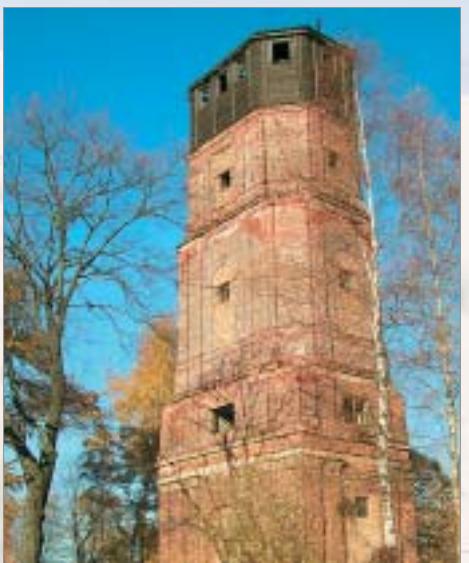
Jaunās Daugavas grīvas kreisajā krastā pie Buļļupes ietekas 1608. gadā zviedri grāfa Mansfelda vadībā uzcēla četrstūrainu skansti. No cietokšņa varēja uzraudzīt kuģniecību Daugavā un Lielupē. Tā kā cietoksnim bija strategiska nozīme, tas ilgstoši ir atradies gan zviedru, gan krievu, gan poļu militāro resoru rīcībā. Tas arī vairākkārt pārbūvēts.

Latvijas brīvvalsts laikā cietoksnī izmantoja Latvijas armijas vajadzībām. Arī padomju varas gados tas atradās militāro spēku rīcībā. Mūsdienās cietoksnis ir zaudējis savu militāri strategisko nozīmi un iekļauts valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu sarakstā.

Pie Daugavgrīvas cietokšņa attīstījās apdzīvota vieta Daugavgrīva, kuru 1924. gadā pievienoja Rīgas pilsētai.

Daugavgrīvas cietokšņa apbūvei piešķirts valsts nozīmes arhitektūras pieminekļa statuss

Par ūdenstorni pārbūvētā cietokšņa baznīca

Komētforts

Komētforts ir 18. gadsimtā (1765.–1767. g.) celta hidrotehniskā būve, kura daļēji saglabājusies līdz mūsdienām. Komētforta uzdevums bija mainīt Daugavas tecējumu un ziemeļrietumu virzienā radit taisnu kuģu ceļu uz jūru. No forta atzarojās divi dambji, kas tam piešķira komētai līdzīgu apveidu. Tādējādi arī radās nosaukums "Komētas forts" (vēlāk "Komētforts"). 1779. gadā Komētfortu savienoja ar Daugavgrīvas cietoksnī. 19. gadsimta beigās uzbūvēja rietumu molu, pagarinot Komētforta dambi. Šis dambis ir saglabājies līdz mūsdienām aptuveni 450 m garumā no Daugavas ietekas jūrā līdz ieejai Ziemas ostā. Dambis ir ieklauts valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu sarakstā.

Militārā krasta aizsardzības sistēma Daugavgrīvā un Mangaļu pussalā

Būju kompleksu veido Daugavgrīvā un Mangaļu pussalā izvietotas baterijas ar kazemātiem un noliktavu telpām. Pirmās nocietinājuma būves celtas 19. gadsimta otrajā pusē. Pārbūves darbi veikti 20. gadsimta sākumā. Daugavas krastu aizsardzības sistēmai lielu uzmanību pievērsa Latvijas nacionālā armija 20. gadsimta 20. gados, izveidojot jaunas baterijas Mangaļsalas pussalā.

Militārās būves Rīgas brīvostas un dabas parka teritorijā ir valsts nozīmes kultūras piemineklis.

Daugavgrīvas bāka

Daugavgrīvas bāka

Bāka atrodas Daugavas kreisajā krastā uz Komēftora dambja. Vēsturiskajos avotos tornis pie Daugavas grīvas (tolaik Vecāku apkārtnē) ar tā virsotnē degošu ugunskuru pirmo reizi minēts 1536. gadā. Tagadejās bākas vietā sākumā bija 1788. gadā no bālkem uzbūvēts tornis, kura virsotnē kurināts ugunskurs. Bāka tās pastāvēšanas laikā ir vairākkārt nopostīta un atjaunota. Kopš 1957. gada darbojas pašreizējā bāka. Tās torņa augstums ir 35 m vjl., uguns augstums – 37 m vjl.

Mangaļsalas jūras dambis

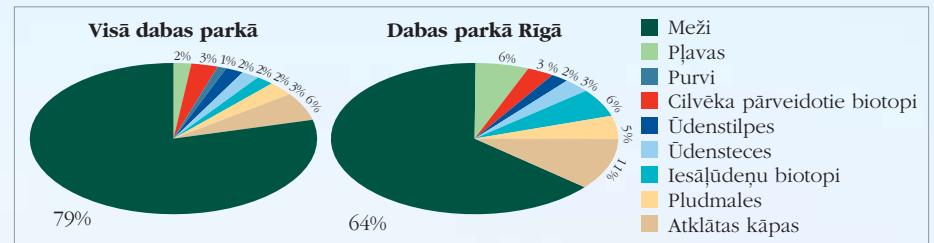
Tas būvēts 1850.–1861. gadā, lai izveidotu jaunu kuģu ceļu. Agrāk dambis no Mangaļu pussalas iestiepās jūrā 2 km garumā. Vēlāk tas pārbūvēts un saukts par Austrumu molu. Dambja būvniecībai īpašu uzmanību pievērsīs Krievijas imperators. Atzīmējot Krievijas imperatora un troņmantnieka apmeklējumu 19. gadsimtā, Daugavas malā novietoti "Keizaru akmeņi".

DABAS VĒRTĪBAS

Dabas parkam "Piejūra" ir raksturīga liela bioloģiskā daudzveidība. Tājā ir pārstāvētas gan ūdeņu, gan sauszemes biotopu grupas. Dabas parkā sastopamie biotopi ir dzivesvieta daudzām augu un dzīvnieku sugām. Vairums to ir retas, apdraudētas un tāpēc ir īpaši aizsargājamas Latvijā vai Eiropas Savienībā.

Biotopi

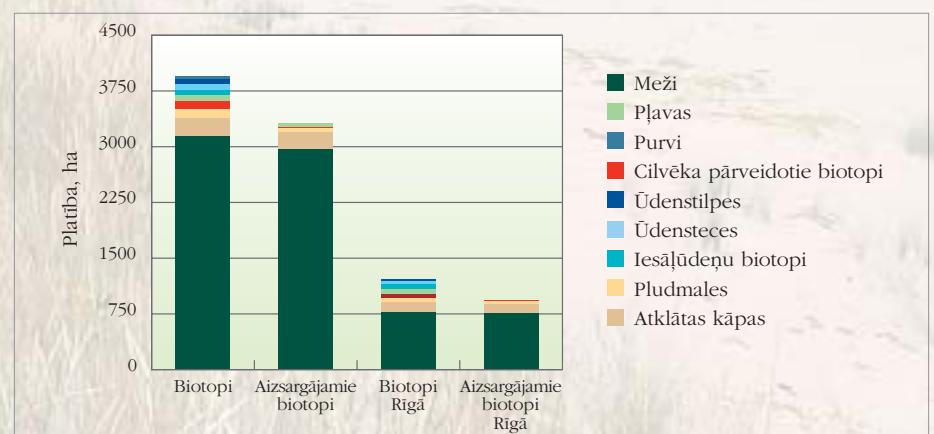
Biotopu izplatības raksturošanai dabas parkā izmantoti LIFE-Nature projekta "Piekraستes biotopu aizsardzība un apsaimniekošana Latvijā" 2003. gadā veiktās biotopu kartēšanas dati.

Biotopu sadalījums (%) visā dabas parkā "Piejūra" un tā teritorijā Rīgā. Mežu biotopi ir izplatītākie visā dabas parkā "Piejūra" un arī tā Rīgas daļā. Atklāto kāpu, pļavu un iesāļudeņu jūras biotopu īpatsvars parka Rīgas teritorijā ir salīdzinoši lielaks nekā visā dabas parkā.

Nozīmīgākās dabas vērtības dabas parkā "Piejūra" ir Eiropā un arī Latvijā reti un izķūdoši biotopi, augu un dzīvnieku sugars.

No 17 dabas parkā aizsargājamiem biotopiem Rīgā ir sastopami 12 Eiropas Savienībā aizsargājami un 7 Latvijā īpaši aizsargājami biotopi (1. tabula).

Biotopu kopējais un aizsargājamo biotopu sadalījums pēc platībām dabas parkā "Piejūra" un tā Rīgas teritorijā. Visā dabas parkā aizsargājamie biotopi aizņem 84 %, Rīgā – 83 %.

1. tabula. Galveno biotopu grupu un aizsargājamo biotopu veidu platības dabas parkā “Piejūra” Rīgā salīdzinājumā ar visu dabas parka teritoriju

(LIFE-Nature projekta “Piekrastes biotopu aizsardzība un apsaimniekošana Latvijā” 2003. gadā veiktās biotopu kartēšanas dati)

Biotopi		Biotopu platība		
		dabas parkā kopā	dabas parkā Rīgas teritorija	%, salīdzinot ar biotopa kopējo platību dabas parkā
To skaitā ipaši aizsargājamie biotopi Latvijā*	To skaitā aizsargājamie biotopi Eiropas Savienībā**	ha	ha	%
Ūdenstilpes, arī aizsargājamās		71,5	19,6	27,4
Vēcupes		8,7	7,9	90,8
Mikstūdens ezeri ar ezerēju un/vai lobeliju un krastēju audzēm	Oligotrofu līdz mezotrofu augu sabiedrības minerālvielām nabadzīgas ūdenstilpes un to krastmalas	24,0	-	-
	Dabīgi eitrofi ezeri ar iegrīmušo ūdensaugu un peldauga augāju	26,2	-	-
Ūdensteces, arī aizsargājamās		73,8	35,9	48,6
Upju grivas		1,45	-	-
Iesāļūdeņu biotopi, arī aizsargājamie		76,4	75,3	98,6
Lagūnas	Lagūnas***	5,1	5,1	100
Pludmales		128,0	59,2	46,3
Atklātās kāpas, arī aizsargājamās		254,6	133,5	52,4
	Embrionālās kāpas	26,7	3,7	13,9
	Priekškāpas	118,6	51,7	43,6
Ar lakstaugiem klātas pelekās kāpas	Ar lakstaugiem klātas pelekās kāpas***	109,2	78,2	71,6
Meži, arī aizsargājamie		3269,9	818,6	25,0
Pārmitri platlapju meži	Pārmitri platlapju meži***	58,5	9,4	16,1
Mežainas jūrmalas kāpas	Mežainas jūrmalas kāpas	3012,7	769,0	26,0
Mežainas jūrmalas kāpas	Boreālie meži***	56,4	13,5	22,2
	Melnalkšņu staignāji***	18,1	8,8	48,6
Pļavas, arī aizsargājamās		88,4	82,1	92,9
Jūrmalas pļavas	Jūrmalas pļavas	22,5	22,5	100
Zilganās seslērijas pļavas		9,7	9,7	100
	Mēreni mitras pļavas	0,8	0,8	100
	Eitrofas augsto lakstaugu audzes	11,3	10,2	90,3
	Upju palieju pļavas	5,2	-	-
Cilveka pārveidoti biotopi		104,2	41,5	39,8
Purvi, arī aizsargājamie		38,8	-	-
	Pārejas purvi un slikšķas	5,1	-	-
	Neskarti augstie purvi	0,73	-	-
	KOPĀ:	4105,6	1265,7	30,8

* LR MK 05.12.2000. noteikumi Nr. 421 “Noteikumi par ipaši aizsargājamo biotopu veidu sarakstu” ar grozījumiem LR MK 25.01.2005. noteikumos Nr. 61

** Eiropas Padomes 21.05.1992. direktīvas “Par dabīgo biotopu, savvaļas augu un dzīvnieku sugu aizsardzību” I pielikums

*** Prioritārais aizsargājamais biotops Eiropas Savienībā

Biotopi Rīgā

Meži

Meži dabas parkā Rīgā aizņem 819 hektārus. Visu dabas parka mežu vidējais vecums ir 80 gadi. Vecākās priežu audzes Rīgā Buļļu salā un Mangaļu pussalā sasniedz 140 gadus.

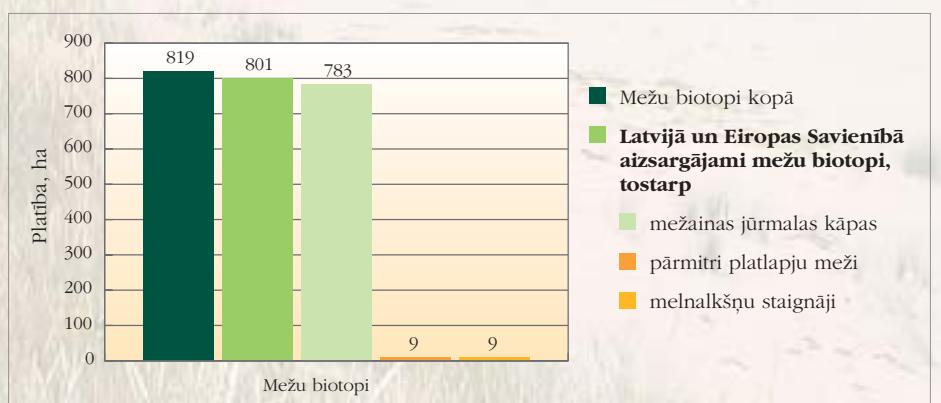
Kāpas un paugurus ar smilšainām augsnēm klāj skujkoku meži, kuros valdošā suga ir parastā priede. Biežāk pārstāvētie meža augšanas tipi ir sils, lāns un damaksnis. Šeit aug arī parastā egle, purva bērzs, āra bērzs un parastā apse.

Starpkāpu ieplakās šaurās joslās sastopami mitrie meži – slapjie skujkoku meži, jauktas skujkoku un lapu koku audzes, taču tās aizņem daudz mazāku teritoriju. Mitrie meži ievērojami palielina dabas daudzveidību parkā, jo tajos ir ar barības vielām bagātākas un mitrākas augsnes. Īpaši nozīmīgi ir Buļļu salas un Mangaļu pussalas rietumu daļā sastopamie melnalkšņu dumbrāji, kuros koku stāvā dominē melnalksnis ar purva bērza un parastās egles piejaukumu.

Dabisko meža biotopu platība dabas parkā Rīgā ir neliela – tikai 13,5 ha, t.i. 1,65% no dabas parka mežu platības Rīgā. Tos veido dabiski veci skujkoku mežu nogabali Mangaļu pussalā. Tājos ir saglabājies dabiskiem mežiem raksturīgais sugu sastāvs, dažāda vecuma koki un bioloģisko daudzveidību veidojošas meža struktūras – kritalas, sausokņi un dobumaini koki, kas veido piemērotus augšanas apstākļus retām un apdraudētām sugām, īpaši sūnām, kērpjiem, un dzīvesvietu bezmugurkaulniekiem. Pēc Eiropas Savienības aizsargājamo biotopu veidu iedalījuma šie meži Mangaļu pussalā atbilst boreālo mežu, bet pēc Latvijas klasifikācijas – mežaino jūrmalas kāpu biotopam.

Lai nodrošinātu dabas parka vērtīgo mežu aizsardzību, ir nodibināti 3 mikroliegumi (Valsts meža dienesta Rīgas virsmežniecības 10.05.2005. lēmums Nr. 1).

Lielākā daļa (97 %) dabas parka mežu Rīgā ir Latvijā un Eiropas Savienībā aizsargājamie biotopi – mežainas jūrmalas kāpas un pārmitri platlapju meži, kā arī Eiropā aizsargājamie – melnalkšņu staignāji.

Mežu biotopu platības dabas parkā “Piejūra” Rīgā

Mežainas jūrmalas kāpas ir Latvijā un Eiropā aizsargājams mežu biotops

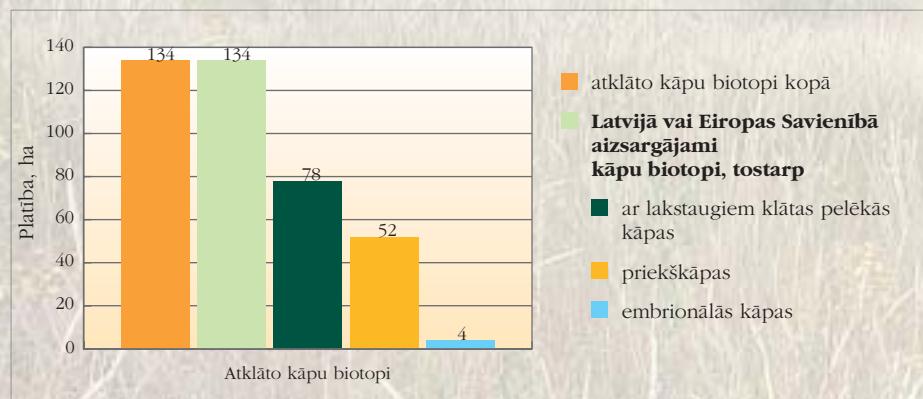
Slapjie lapu koku meži ievērojami palielina mežu daudzveidību dabas parkā

Atklātas kāpas

Dabas parkā "Piejūra" Rīgā ir pārstāvēti visi atklāto kāpu biotopi – embrionālās kāpas, baltās kāpas (priekškāpas) un pelēkās kāpas. Tie aizņem 134 hektārus.

Embrionālās kāpas un baltās kāpas ir veidojušās smilšu uzkrāšanās vietās visā Buļļu salā, Mangaļu pussalā un pie Vecākiem. Izteiktais pelēkās kāpas atrodas Buļļu salas piekrastē no Daugavgrīvas līdz Ritabuļļiem starp baltajām kāpām un mežu vai krūmājiem un iepretim Vecākiem starp mežu un baltais kāpām. Pelēkās kāpas parka Rīgas pilsētas daļā aizņem vairāk nekā pus (72%) no atklāto kāpu kopējās platības.

Visi atklāto kāpu biotopi dabas parkā ir ļoti nozīmīga dabas vērtība – tie ir aizsargājami Eiropas Savienībā. Pelēkās kāpas ir aizsargājamas arī Latvijā.

Atklāto kāpu biotopu platības dabas parkā "Piejūra" Rīgā

Pludmales (platība 59 ha) dabas parkā ir piemērotas iedzīvotāju atpūtai. Tās ir smilšainas. Tipiskās augu sugas ir Baltijas šķēpele, kālija sālszāle un jūrmalas balodene.

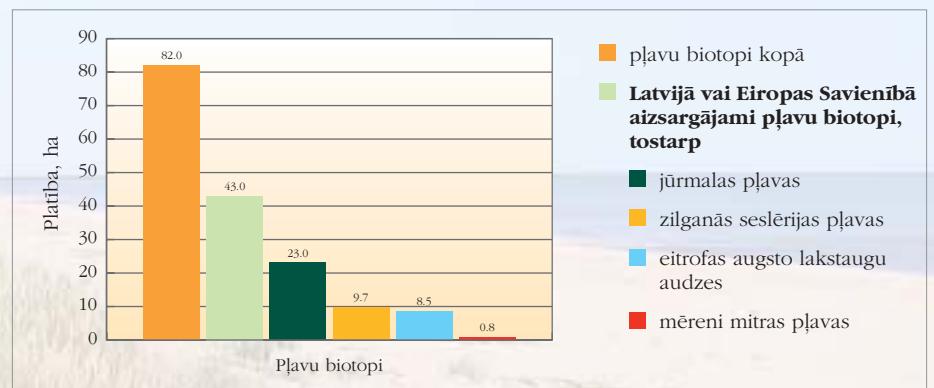
Plavas

Buļļu salā Lielupes un Daugavas grīvas palienēs atrodas vienas no bioloģiski vērtīgākajām plavām visā dabas parkā. Pļavu platība ir 82 hektāri. Šim pļavām raksturīga mikroreljefa un mitruma apstākļu noteikta mozaīkveida struktūra.

Pusi no pļavu teritorijas dabas parkā Rīgā aizņem aizsargājami biotopi: jūrmalas plavas ir aizsargājamas gan Latvijā, gan Eiropas Savienībā, zilganās seslērijas *Sesleria caerulea* pļavas ir īpaši aizsargājams biotops Latvijā, bet eitrofas augsto lakstaugu audzes un mēreni mitras pļavas – Eiropā.

Mangaļu pussalā sastopamie Eiropas Savienībā aizsargājami biotopi – embrionālās kāpas un priekškāpas

Pļavu biotopu platības dabas parkā "Piejūra" Rīgā

Ūdensteču un ūdenstilpju biotopus dabas parkā veido Buļļupes un Lielupes piekrastes joslas. Tie parkā aizņem nelielu platību (57 ha), bet ar savu augu un dzīvnieku valsti veido dabas parka daudzveidību.

Pie **iesālūdeņu biotopiem** pieder piekrastes lagūnas un lagūnu niedrāji Mangaļu pussalas rietumu galā. Tie veidojušies, jūrai atkāpjoties. Piekrastes lagūnas ir aizsargājams biotops Latvijā un Eiropas Savienībā.

Sugas

Dabas parkā ir bagāti pārstāvētas augu un dzīvnieku sugaras. Daudzas no tām ir aizsargājamas Latvijā un Eiropas Savienībā (2. tabula).

2. tabula. Aizsargājamo sugu skaita salīdzinājums visā dabas parkā “Piejūra” un tā teritorijā Rīgā

Sugas	Visā dabas parkā		Dabas parkā Rīgā	
	Īpaši aizsargājamas sugaras Latvijā*	Aizsargājamas sugaras Eiropas Savienībā**	Īpaši aizsargājamas sugaras Latvijā*	Aizsargājamas sugaras Eiropas Savienībā**
Paparžaugu un sēklaugu sugaras	31	2	19	2
Sūnu sugaras	1	-	-	-
Sēņu sugaras	4	-	4	-
Putnu sugaras	49	29	44	26
Zīditāju sugaras	5	1	5	1
Abinieku un rāpulu sugaras	3	3	3	3
Bezmugurkaulnieku sugaras	21	1	11	1

* Suga ietverta Ministru kabineta 14.11.2004. noteikumos Nr. 396 “Par īpaši aizsargājamo un ierobežoti izmantojamu īpaši aizsargājamo sugu sarakstu”, 1. pielikums.

** Suga ietverta Eiropas Padomes direktīvas 92/43/EKK “Par dabisko biotopu, savvaļas augu un dzīvnieku sugu aizsardzību” II pielikumā vai Eiropas Padomes direktīvas 79/409/EKK “Par savvaļas putnu aizsardzību” I pielikumā.

Nozīmīga teritorija dabas parkā sastopamajām augu un dzīvnieku sugām ir atklātās kāpas.

Kāpās aug sausummiši augi. Vairums šo augu sugu ir piemērojušās augšanai tikai jūras piekrastē.

Embrionālajās kāpās un priekškāpās aug biezlapainā sālsvirza, smiltāju kāpuniedre, smiltāju kāpukviesis un Baltijas kāpuniedre, pelēkajās kāpās – kāpu auzene, zilganā kelejīja, mazais mārsils u.c. Šeit sastopamās augu sugaras – plavas silpurene un Gmelina aliise ir retas un aizsargājamas Latvijā.

Kāpas dabas parkā “Piejūra” ir ligzdošanas vieta Latvijā un Eiropā aizsargājamai stēpes čipstei.

Kāpās un smiltājos ligzdo aizsargājamie putni – mazais zīriņš, jūras zīriņš un jūras žagata. Kāpās sastopamas arī daudzas kukaiņu sugaras. Mangaļu pussalā ir vienīgā līdz šim Latvijā zināmā atradne retajai armēriju gartaustkodei, kurās kāpuri barojas ar jūrmalas armērijas ziediem.

Embrionālajās kāpās, priekškāpās un pludmalē sastopamā biezlapainā sālsvirza *Honckenya peploides*

Mangaļu pussalā izplatītā smiltāja neļķe *Dianthus arenarius* ir aizsargājama Latvijā un arī Eiropas Savienībā

Kāpu **mežu** zemsedzē ir izplatītās kērpju, sūnaugu un lakstaugu sugaras (plavas nārbulis, čemurainā mauraga, sila virsis, melnā vistene, mellene u.c.). Skujkoku mežos ligzdo žubīte, melnais meža strazds, ķauķis, kā arī Latvijā un Eiropā aizsargājama sila cīrulis.

Vecās priedes ir vairāku retu un aizsargājamu kukaiņu sugu – lielā koksngrauža, priežu sveķotājkoksngrauža, lielas krāšņvaboles un citu dzīvesvieta. Šo sugu attīstība ir atkarīga arī no mirušas koksnies un vecu koku klātbūtnes mežā.

Parka meži, kāpas, plavas un smiltāji ir bagāti ar sēnēm. Dabas parkā Rīgā konstatētas četras Latvijā aizsargājamas sēņu sugaras – purva sviestbeka, Hadriāna zemestauki, zieemas kātpūpēdis un smiltāja kaussēne.

Smiltāji mežā ir piemērota dzīvotne kukaiņiem. Mangaļu pussalā ir viena no nedaudzajām Latvijā zināmajām garlūpas racējlapsenes atradnēm. Tās aizsardzībai ir izveidoti 2 mikroliegumi 1,9 un 2,4 ha platībā (Valsts meža dienesta Rīgas virsmežniecības 10.05.2005. lēmums Nr. 1).

Plavās dabas parkā aug retas un apdraudētas augu sugaras – jūrmalas armērija, zemeņu ābolīņš, purva pienene, rūgtā drudzenīte, jumstiņu gladiola, Baltijas un stāvlapu

Kritālus un stāvoši miruši koki ir mājvieta dažādiem kukaiņiem un augšanas vieta sūnām un piepēm

Saulē labi apspīdētās smilšainās vietas ar loti skraju augāju sastopama garlūpas racējlapsene *Bembix rostrata*

Jūrmala armērijai *Armeria maritima* Rīgā Lielupes un Daugavas grīvas apkārnē ir vienīgās augšanas vietas Latvijā

Vakarbuļu plavās plaši izplatīta ir ipaši aizsargājamā jumstiņu gladiola *Gladiolus imbricatus*

dzegužpirkstīte, jūrmalas āžloks. Ipaši nozīmīgas ir jumstiņu gladiolas un jūrmalas armērijas atradnes.

Jūrmalas plavas ir nozīmīga ligzdošanas vieta Šinca šņibītīm, gugatnīm, ķīvītei, plāvu tilbītei, melnajai puskualai un citām putnu sugām, kā arī dzīvesvieta retai tauriņu sugai – zirgskābeņu zilenītim *Lycaena dispar*.

Niedrājos Daugavgrīvā un Mangaļu pussalā ligzdo lielais dumpis, niedru lija, daudzi retie ūdensputni un bridējputni.

Niedrāji un atklātās ūdenstilpes Daugavgrīvā ir bagātas ar trim retām un aizsargājamām abinieku sugām – smilšu krupi, zaļo krupi un brūno varžkrupi.

Vēsturiskās būves dabas parkā “Piejūra” un tā apkārnē ir otra nozīmīgākā sikspārņu ziemošanas vieta Latvijā. Mangaļu pussalā un Daugavgrīvā ziemo piecas Latvijā ipaši aizsargājamas sikspārņu sugas – brūnais garausainis, dīķu naktssikspārnis, Branta naktssikspārnis, ūdeņu naktssikspārnis un ziemeļu sikspārnis. Dīķu naktssikspārnis ir aizsargājams arī Eiropas Savienībā.

Ūdeņu naktssikspārnis *Myotis daubentonii*

Lielupes un Daugavas grīva, kāpas un jūrmalas plavas ir nozīmīgas caurceļotāju putnu atpūtas un barošanās vietas. Cauri dabas parkam “Piejūra” Rīgā ir izveidojies viens no Eiropā nozīmīgākajiem gājputnu migrācijas ceļiem – **Baltās un Baltijas jūras migrācijas ceļš**. Teritorijā ir uzskaitītas 172 caurceļotāju putnu sugas. Tipiskākās no tām ir kuitalas, šņibīši, kaijas, zīriņi, bezdeligas un čurkstes.

KAS IETEKMĒ DABAS PARKU?

Dabas parks “Piejūra” ir jauna un jutīga piekrastes teritorija, kas pakļauta spēcīgai jūras un vēju, kā arī cilvēka darbības ietekmei.

Dabas ietekme

- Smilšu noskalošanās, pludmales un priekškāpu erozija piekrastē Vakarbuļos, Rītabuļos un atsevišķas vietās Mangaļu pussalā.
- Smilšu uzkrāšanās Daugavgrīvas salas piekrastes vidusdaļā un Mangaļu pussalā.
- Kāpu noskalošana vētru laikā un jūras ūdeņu ieplūšana zemākajās vietās, niedrājos un ezerīnos.
- Piekrastes palieņu plāvu un meža applūšana ļoti stiprās vētrās.

Dabas parka “Piejūra” biotopu, sugu un ainavu daudzveidības pastāvēšana ir atkarīga no izpratnes par piekrastes dabas procesiem un piemērotu apsaimniekošanas paņēmienu izmantošanas.

2005. gada janvārā vētrā applūda zemākā teritorija līdzās Daugavgrīvas dzīvojamam rajonam

Krokainā roze *Rosa rugosa* nomāc plavām un kāpām raksturīgos, retos un aizsargājamos augus, tādējādi samazinot teritorijas bioloģisko daudzveidību

Cilvēka darbības ietekme

- Plāvu platības samazināšanās, aizaugšana ar krūmiem un niedrēm regulāras apsaimniekošanas trūkuma dēļ.
- Invāzīvo sugu (krokainās rozes, vārpainās korintes, sudraba eleagna) izplatīšanās dabas parkā un līdz ar to dabisko plāvu un kāpu biotopu platības samazināšanās.
- Meža struktūru dažādības samazināšanās, ko veicina mirušās koksnes izvākšana no vecajiem priežu mežiem.
- Dabiskā augāja iznīcināšana un piesārņošana ar sadzīves atkritumiem, vērtīgo biotopu izbraukāšana ar transporta līdzekļiem.

Lai saglabātu dabas parka vērtības, ir svarīgi tā apmeklētājiem un zemes īpašniekiem ievērot dabas parka individuālos aizsardzības un izmantošanas noteikumus.

Dabas parka “Piejūra” nākotne ir atkarīga no ikviena cilvēka izpratnes par vietu, kurā dzīvojam, strādājam vai atpūšamies. Tāpēc aicinām iepazīt tuvāk dabas parku un saudzīgi izturēties pret dabu!

KĀ APSAIMNIEKOT DABAS PARKU?

Lai saglabātu un aizsargātu no bioloģiskās daudzveidības viedokļa vienu no visnozīmīgākajām teritorijām jūras piekrastē, dabas parkam "Piejūra" ir izstrādāts dabas aizsardzības plāns.

Dabas parka "Piejūra" dabas aizsardzības plāns

Dabas aizsardzības plāns sniedz vispusīgu informāciju par dabas parku un tajā sastopamajām dabas vērtībām, apstākļiem, kas ietekmē šo vērtību ilgstošu saglabāšanu un aizsardzību. Tajā noteikti teritorijas aizsardzības mērķi, uzskaitīti teritorijas apsaimniekošanas pasākumi un akcentētas prioritātes.

Plāns izstrādāts laika posmam no 2004. līdz 2015. gadam un apstiprināts ar LR Vides ministra 01.11.2005. rīkojumu Nr. 349.

Plānā norādīti apsaimniekošanas pasākumi tuvākajiem 5 gadiem (līdz 2008. gadam). Plānu paredzēts periodiski atjaunot.

Dabas parka "Piejūra" apsaimniekošanas mērķi un galvenās prioritātes:

- dabas parkā sastopamo sugu, biotopu un ainavu daudzveidības saglabāšana un ilgtspējīga attīstība;
- dabisko biotopu platības un kvalitātes saglabāšana, par galveno uzdevumu apsaimniekošanā izvirzot piejūras pļavu un priekškāpu, kā arī mazskarto mežu saglabāšanu un aizsardzību;
- dabas parka labiekārtošana iedzīvotāju atpūtai un tūrismam.

Ar dabas parka dabas aizsardzības plānu tuvāk var iepazīties projekta "Piekraistes biotopu aizsardzība un apsaimniekošana Latvijā" mājas lapā <http://piekraste.daba.lv> un Rīgas domes Vides departamentā.

Biotopu apsaimniekošana

Piekraistes pļavu atjaunošana un apsaimniekošana

Dabiskās piekrastes pļavas dabas parka teritorijā ir viens no visapdraudētākajiem biotopiem. Šīs pļavas ir dabas un kultūrainavas elements, kas pēdējo gadu laikā Rīgā ir ievērojami cietis cilvēku bezdarbības un pieaugošās atpūtnieku slodzes dēļ. Krūmu izciršana un niedrāju izplatības ierobežošana pļavās, regulāra pļavu pļaušana vai nogānišana ir viena no galvenajām prioritātēm šī biotopa aizsardzībai un saglabāšanai. Pārtraucot piekrastes pļavu nopļaušanu un daļēji arī nogānišanu, sākas to aizaugšana ar niedrēm un krūmiem, samazinās biotopa platība, kā arī augu un putnu sugu daudzveidība tajā.

Skats no putna lidojuma uz nopļautajām pļavām Vakarbulļos (2003. g.)

Projekta laikā veiktā pļavu apsaimniekošana

Lai saglabātu piekrastes pļavas Daugavgrīvas salā, pļauti zālāji un niedres, ar krūmiem aizaugušajās pļavu platībās izcirsti krūmi.

No 2006. gada plānots palielināt nogānito pļavu platības Daugavgrīvā. Uz dzivi pļavās pārcēlusies no Šveices atceļojusī Hailandes šķirnes gotiņa Binnija ar savu telēnu Bilu un Galoveja šķirnes bullis Misters Savojs. Šie dzīvnieki, kuru senči vēsturiski ir nākuši no Skotijas, visu gadu pieraduši dzīvot ārā, arī nelabvēlīgos laika apstākļos. Tie ir arī pieticīgi barības izvēles ziņā. Lai varētu patverties no vēja, karstas saules un cilvēku klātbūtnes, lopiem uzbūvēta novietne un aploks.

Niedres pļautas pļavām pieguļošajās teritorijās Vakarbulļos, kā arī 50 m platās joslās Daugavgrīvā

Koku un krūmu ciršana pļavās pasargā šos biotopus no aizaugšanas

Hailandes šķirnes gotiņa Binnija

Aploks gaida savus iemitniekus (2005. g. rudens)

Mežu biotopu apsaimniekošana

Mežu biotopu apsaimniekošana dabas parkā ir jāveic atbilstoši dabas parka individuālajiem aizsardzības un izmantošanas noteikumiem (14.03.2006. LR MK noteikumi Nr. 204), kā arī saskaņā ar Latvijas Republikas mežu apsaimniekošanas likumdošanu. Īpaši nozīmīgi ir vecie priežu meži, kas atbilst dabisko mežu biotopu kritērijiem. To apsaimniekošanu

veic Rīgas Meža aģentūra, nodrošinot sauso un kritušo koku atstāšanu. Saudzējamas ir lapu koku audzes starpkāpu ieplakās.

Lai meža zemēs nodibinātos mikroliegumos aizsargātu garlūpas racējlapsenes, ir jānodrošina no augaja brīvo smilšu laukumu saglabāšana.

Labiekārtojums biotopu aizsardzībai

Tūrisms un atpūta dabā ir viena no dabas parka prioritātēm. Siltā un saulainā laikā pludmalēs Vecākos, Ritabulļos un Daugavgrīvā ir daudz apmeklētāju. Lai nākotnē cilvēki varētu priečties par dabas daudzveidību piekrastē, ir svarīgi labiekārtot dabas parka teritoriju iedzīvotāju atpūtai un tūrismam.

Lai pasargātu un saglabātu bioloģiski jutīgākās un daudzveidīgākās teritorijas un izraisītu apmeklētājos interesu par dabas likumsakarībām, ir nepieciešams mērķtiecīgi izveidot labiekārtojumu (gājēju takas, automašīnu stāvvietas, atpūtas vietas, tualetes, informācijas stendus, zīmes, barjeras, atkritumu urnas).

2 m platas koka seguma laipas Daugavgrīvā būvē
SIA "Fiberglass" darbinieki (2005. g.)

Uzstādītās barjeras pasargā mežu no izbraukāšanas

No SIA "Fiberglass" uzceltā putnu novērošanas torņa
Daugavgrīvā apmeklētāji var vērot putnus

Vijoties cauri plāvām, niedrājiem, krūmiem, kāpām,
izziņas takā gājējus iepazīstina ar dabu

Projekta laikā veiktā dabas parka labiekārtošana

Dabas parka labiekārtošanai akciju sabiedrība "Kommunālprojekts" ir izstrādājusi tehnisko projektu. Projektaešanas darbus veica M. Daugaviete un T. Kotoviča. Daugavgrīvā 2005. gadā tika uzsākta projekta istenošana. Izveidotās 1,5–3 m platās koka un grants seguma takas un atpūtas vietas organizē cilvēku kustību pāri kāpām uz pludmali, samazinot slodzi pieguļošajās teritorijās. Lai novērstu kāpu un meža teritoriju izbraukāšanu, Vakarbuļu mežā ar koka barjerām ir norobežoti vairāki ceļi, pa kuriem braukšana ir aizliegta.

Dabas parka daudzveidīgie un savdabigie biotopi paver iespējas arī sabiedrības izglītošanai un audzināšanai. Daugavgrīvā uzbūvēta vairāk nekā kilometru gara izziņas taka. Netālu no 3. autobusa galapunkta uzcelts putnu novērošanas tornis. Tā augšējā platforma atrodas 5,6 m augstumā. Platforma 2,8 m augstumā ir pieejama arī cilvēkiem ratiņkrēslos.

Ieteikumi dabas parka teritorijas apsaimniekošanai

Ieteikumi pļavu pļaušanai

- Pļavas pļauj katru gadu – jūlija beigās vai augustā.
- Atsevišķus laukumus pļavā vai 10–30 m platas slejas tipiskākajās vietās atstāj nepoplautus.
- Zāli pļauj 5–10 cm augstumā virs zemes.
- Pļauj no pļavas vidus uz malām vai no vienas pļavas malas uz otru.
- Dienā ieteicams nopļaut pusi vai nedaudz vairāk no visas platības.
- Nopļauto zāli smalcina vai novāc no pļavas.

Ieteikumi ganīšanai

- Ganīšana veicama dabas aizsardzības plānā norādītajās teritorijās.
- Nogana visu pļavas platību, lopus nepiesienot un ļaujot tiem brīvi pārvietoties.
- Noganāmā platība norobežojama ar aploku.
- Izvēlas platībai atbilstošu lopu skaitu (sausās un nabadzīgās pļavās 0,6 govis uz 1 ha).
- Izvēloties dzīvniekus katrai konkrētai vietai, nepieciešams eksperta atzinums par lopu veidu, skaitu, dzīvnieku turēšanas režīmu un apstākļiem.

Ieteikumi krūmu ciršanai

- Krūmi, koki cērtami pļavās un dabas aizsardzības plānā norādītajās vietās.
- Izcirsto krūmu platībās veic atvašu izciršanu vienu reizi divos gados.
- Krokaīnās rozes un korinšu krūmus cērt augstnes virskārtas līmenī pirms sēklu nogatavošanās, aizvācot saknes un zarus. Atvašu pļaušanu atkārto vairākas reizes gadā.
- Dabas parkā ciršana ir aizliepta no 30. marta līdz 30. jūlijam.
- Koku un krūmu ciršana ir saskaņojama ar Lielīgas reģionālo vides pārvaldi un Rīgas domes Vides departamentu.

Nenopļautās joslas pļavā nodrošina pļavai raksturīgās bezmugurkaulnieku sugu daudzveidības saglabāšanu

Niedru pļaušana joslās

Ieteikumi niedru pļaušanai

- Lielās teritorijas niedru pļaušana veicama 50 m platās joslās, katru gadu izplānot pusi no paredzētās platības. Mazās platībās (līdz 3 ha) var pļaut visu teritoriju.
- Pļaušana sākama no niedru audžu malas, virzoties uz centru.
- Pirmās pļaujamas pļavām blakus esošās niedru audzes.
- Pļautās joslas nākamajā sezonā atstāj neskartas.
- Pļaušana ieteicama jūlija otrā pusē un augustā.
- Ieteicamais pļaušanas augstums ir 10–15 cm virs augstnes virskārtas.
- Niedru pļaušana ir saskaņojama ar Lielīgas reģionālo vides pārvaldi.

Grants seguma takas

Ieteikumi taku un kāpņu izveidošanai

- Takām nepieciešams dabai draudzīgs segums – koks, grants, smalcināta koka miza, šķelda.
- Garākos posmos takām ieteicams veidot seguma paplašinājumus vai atpūtas vietas.
- Vietās, kur daudz apmeklētāju, optimālais taku platums ir 2–3 m.
- Takas slīpākos posmos ierikojamas kāpnes.
- Erozijs skartajās vietās takas norobežojamas ar margām vai barjerām.
- Atkritumu urnas un tualetes ir nepieciešami piekrastes labiekārtojuma infrastruktūras elementi.
- Ar informācijas zīmēm, stendiem un norādēm sniedz ziņas par apskatāmajiem objektiem dabas parkā.
- Koka barjerās, ceļa satiksmes zīmes “iebraukt aizliegts!” izmantojamas to ceļu norobežošanai, pa kuriem braukšana ir aizliegta.

Vienmēr būsiet laipni gaidīti dabas parkā “Piejūra”, ja

- saudzēsiet kokus, krūmus un citus augus, kā arī dzīvniekus,
- netrokšņosiet,
- saudzēsiet labiekārtojuma objektus,
- staigāsiet pa takām, nebojājot trauslo zemsedzi,
- necelsiet teltis un neierikosiet apmetnes kāpu teritorijā,
- atstāsiet savu atpūtas vietu sakoptu,
- nekurināsiet ugunskurus,
- savu automašīnu atstāsiet stāvvietā vai vietās, kurās automašīnu stāvēšana ir atļauta,
- suni vedisiet tikai saitītē.

Dabas parka aizsardzības un izmantošanas kārtību, kā arī zonējumu nosaka dabas parks “Piejūra” individuālie aizsardzības un izmantošanas noteikumi (14.03.2006. LR MK noteikumi Nr. 204).

Saturs

IEVADS	3
DABAS PARKS “PIEJŪRA” RĪGĀ	4
TERITORIJAS FIZISKI ĢEOGRĀFISKĀIS RAKSTUROJUMS	4
Teritorijas veidošanās	4
Reljefs	5
KULTŪRAS PIEMINEKĻI UN APSKATES OBJEKTI	7
DABAS VĒRTĪBAS	9
Biotopi	9
Sugas	14
KAS IETEKMĒ DABAS PARKU?	17
KĀ APSAIMNIEKOT DABAS PARKU?	18
Dabas parka “Piejūra” dabas aizsardzības plāns	18
Biotopu apsaimniekošana	18
Ieteikumi dabas parka teritorijas apsaimniekošanai	22

